

Oponentský posudek k diplomové práci:

„Človět Tankist“

autor: Jan Uličný

oponent: Rudolf Skopec

Práci Jana Uličného mám tu čest kontinuálně sledovat již několik let. Je ho diplomová práce je pro mě přesto velkým a milým překvapením.

Ve svém „Človět Tankist“ prezentuje obrovskou míru humanity a na současné výtvarné scéně toliko nedostatkovou neoportunistickou empatii. V širším kontextu Uličného díla je pak zajímavý hlubší ponor do konceptuálně laděných vod, zejména zřetelný ve skečovitých námětech, které dávají vzniknout, něčemu co by se s nadsázkou dalo vnímat jako storyboard.

Uličný ve své práci dává vzniknout obskurnímu charakteru, který jak se přiznává, má ambici být jeho alteregem. V souvislosti s Uličného bázírováním na ztotožnění se s „Človětem“ jakožto hňupem svého druhu se v porovnání se suverénním ovládním malířské techniky, jenž dává Člověti vzniknout, tato ambice poněkud hrouť. Vystávají tak pochybnosti o opravdovosti autorovy snahy, ty se ovšem při pohledu na celou Uličného tvorbu jeví jako neopodstatněné.

Byť Janově výchozí pozici, potažmo snaze o neupocenost zobrazení širokých témat „jako je láska, přátelství či smrt.“ rozumím, mám dojem, že se občas v honbě za odstupem poněkud zadýchává. Přičítám to ovšem vrozené povaze „Člověta Tankist“ a vidím tento nepoměr mezi sebe prezentací a skutečností jako zdroj příjemné tenze a způsob přenosu toho, co je primárně vnímáno skrze obraz nebo sochu mimo ně.

„Človět tankist“ vnímám jako zprávu o stavu společnosti a světa. Prazvláštní figurka je ve své sklíčenosti vojenskými reáliemi a těžko čitelnými situacemi jednoznačnou analogií. Autorův apel, výše zmíněný, na ironii a nevážnost a hračkovitost je pouze růžovým lorňonem, kterým se dívá na svět v lepší společnosti. Tam kde je pro člověta hlava figuríny je pro člověka neudržitelný životní styl. Tam kde se človět s úsměvem dívá na tank se člověk s úsměvem dívá na tank. A to vše v kulisách, které si půjčují podobu od různých zdrojů lidského uspokojení.

Roztěkanost námětů v kombinaci s až neurotickým formálním řešením celého díla přesně vystihují jinak efemérní společenské pohyby a světonázorové pŕtky. V tom jak jsou tyto zobrazovány a podávány tkví dle mého názoru nejlepší kvalita Člověta tankist. Jsou to právě nevtravost a uvěřitelně skromný tón, se kterými jsou podávány nepříjemné pravdy co činí z Uličného práce, v kontextu nejružnějších doleva orientovaných inteligentských snah o totéž, velmi ojedinělé a vzácné dílo.

Jan Uličný je nejlepší z lidí své generace, jeho morální kredit, odborná erudice a člověčenství by měli být všem inspirací. „Človět Tankist“ toto mé mínění jen potvrzuje. Je

to dílo poctivé práce a pokory, výsledek pravé vůle, je to kotva vratké bárky zdravého rozumu.

Jeho práci navrhuji k přijetí a navrhuji práci hodnotit výborně, udělení titulu MgA doporučuji!

Rudolf Skopec